

[Taanquist]

Sundhedsministeren nævner også problemet psykiske lidelser; mange af dem opstår også i arbejdsmiljøet. Vi har i lang tid forsøgt at gøre regeringen opmærksom på, at alenearbejde i institutioner og især institutioner, hvor der kan være fare for voldelige klienter, påfører de ansatte så store belastninger, at det ender med sammenbrud og psykiske lidelser. Dette er konkrete områder, og det er store områder, men jeg ser ikke nogen vilje hos regeringen til at tage fat på dem.

Endelig vil jeg gerne nævne, at et af de elementer, der i de senere år er kommet til som et led i det forebyggende sundhedsvæsen, er de arbejdsmedicinske afdelinger rundt omkring i amtskommunerne. Det er i sig selv en skandale, at der er ventetider på disse afdelinger på helt op til et år på akutte henvendelser. Det påfører mange mennesker utrolige lidelser, og det er i sig selv en tragedie. Men når de arbejdsmedicinske afdelinger således er overbelastet med undersøgelsesopgaver, kommer de slet ikke i gang med den anden og lige så vigtige del af deres virksomhed, nemlig en kortlægning af sammenhængen mellem arbejdsforhold og sygdomme; og skal man vide noget om, hvorledes man forebygger sygdomme, må der altså forskes i, hvordan sygdommene opstår, og hvilke sammenhænge der er. Med de arbejdsmedicinske afdelinger fik vi et virkelig godt redskab til at foretage denne kortlægning, men som sagt – de når end ikke at få begyndt på denne opgave.

Jeg synes, regeringen i stedet for at sætte en hel masse ord ned på papir skulle gå ud og tage fat netop dér, hvor problemerne ligger.

Carsten Andersen (SF):

Jeg synes, det er meget befriende, at sundhedsministeren i afsnittet om forebyggelse af psykiske lidelser medtager en lang række andre problemområder, end vi er vant til at høre i den psykiatriske debat om baggrunden for psykiatriske lidelser. Jeg synes, det er godt, at det her bliver påpeget, at der er sociale baggrunde, der er den arbejdsmæssige baggrund, der er boligspørgsmål, og der er miljøspørgsmål. Det er nogle aspekter, som det har været svært at trænge igennem med i debatten, for når vi snakker om forebyggelse, er vi jo også et skridt inde i behandlingen. De to ting hænger på en vis måde sammen, i særdeleshed inden for det psykiatriske område.

Jeg savner dog, at arbejdsløsheden får en lidt stærkere markering. I går, da vi havde forespørgselsdebatten, blev det nævnt, at der var en sammenhæng imellem psykiske lidelser og situationer med arbejdsløshed, og i hele denne diskussion og i særdeleshed når det gælder ungdomsområdet, var det måske værd også at være opmærksom på, at de unges ordentlige tilknytning til arbejdsmarkedet også betyder en forebyggelse af psykiske lidelser senere.

Det, der mangler, og som jeg synes der også burde være peget på, er den manglende ressourcefordeling eller ressourceproblemerne i forbindelse med de psykiatriske behandlingstilbud.

Distriktspsykiatri er også nævnt som en forebyggelse, men i den sammenhæng kan jeg ikke lade være med at komme ind på den problematik, der opstår ved nedlæggelsen af de gamle psykiatristalster og så indførelsen af distriktspsykiatrien, hvor man alt for hurtigt og i alt for høj grad gennemfører nedlæggelse af sengepladser. Hertil kommer, at der ikke er bolig- og andre aktivitetstilbud til de psykiatriske patienter, så de egentlig bliver fanget i en fælde, og vi ser dem her i København på gaderne og oven på varmeriste og andre steder.

I en tidligere debat spurgte jeg, om sundhedsministeren ville være opmærksom på, at boligspørgsmålet havde en forbindelse med dette. Det sagde sundhedsministeren at sundhedsministeren ville være opmærksom på, og det håber jeg stadig væk er tilfældet.

Alt i alt synes jeg, at Sundhedsministeriet har observeret og erkendt, at der er en udvikling i gang inden for det psykiatriske område.

Jeg vil egentlig bede om, at sundhedsministeren på en eller anden måde prøver at påvirke nogle af sine regeringskolleger. Det kunne også være, at der var nogle af de sundhedspolitiske ordførere, der ville lade sig berøre lidt af den udvikling, der sker inden for det psykiatriske område.

Vi har inden for sundhedsområdet set visionerne og lyset, medens vi inden for det retspolitiske område ser ind i et dybsort mørke med vedtagelsen af loven om frihedsberøvelse og tvang i psykiatrien. Virkeligheden har overhalet den lov. Vi ser i øjeblikket, at man i Retsudvalget vil vedtage noget, der faktisk ligger 3-4 år tilbage i tiden, mens man inden for det sundhedspolitiske område egentlig er nået mange skridt.